رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

الدُّرُوسُ المُهِمَّةُ لِعَامَّةِ الأُمَّةِ | فنلندي | suomi

Tärkeitä opetuksia jokaiselle muslimille

Arvostettu oppinut Shaykh
Abdul-Aziz bin Abdullah bin Baz
Allah armahtakoon hänet

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
الدروس المهمة لعامة الأمة - فلندي. / عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٨هـ
٣٩ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٧٩٩٦
ردمك: ٨-٦٧٩-٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

الدُّرُوسُ المُهِمَّةُ لِعَامَّةِ الأُمَّةِ

Tärkeitä opetuksia jokaiselle muslimille

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Arvostettu oppinut Shaykh
Abdul-Aziz bin Abdullah bin Baz
Allah armahtakoon hänet

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tärkeitä opetuksia jokaiselle muslimille

Allahin, Armeliaimman, Armahtajan nimeen

Kirjailijan alkupuhe

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille - maailmojen Valtiaalle. Hyvä lopputulos on hurskaille. Allahin siunaukset ja rauha olkoon Hänen palvelijansa ja sanansaattajansa - profeettamme Muhammadin - sekä hänen (ﷺ uskovaisen) perheensä ja kaikkien hänen ﷺ seuralaistensa yllä.

Mitä tulee johdannon jälkeen:

Nämä (kirjassa olevat) tiivistetyt tekstit selkeyttävät joitakin asioita, joita jokaisen tavallisen muslimin tulisi tietää islamin uskonnosta. Olen antanut kirjan nimeksi Tärkeitä opetuksia jokaiselle muslimille.

Pyydän, että Allah tekee tästä (kirjasta) hyödyllisen muslimeille, ja että Hän hyväksyy sen (eteen ahertamisen) minulta. Totisesti, Hän on Avokätinen ja Antelias.

Abdul-Aziz bin Abdullah bin Baz Tärkeitä

opetuksia jokaiselle muslimille[1]

Ensimmäinen oppitunti: Suurah al-Faatiha ja lyhyitä suuria

Muslimin tulisi opiskella suurah al-Faatiha ja mitä hänelle on mahdollista lyhyistä suurista suurah az-Zalzalasta suurah an-Naasiin (99-114) imitoiden osaavan resitaatiota, korjaten lukemistaan, ulkoaopetellen niitä (suuria) ulkoa ja käymällä läpi, mitä niiden selityksistä tulisi ymmärtää.

Toinen oppitunti: Islamin pilarit

Islamin viiden pilarin selitys, ja niistä ensimmäinen ja mahtavin: Uskontunnustus on, että ei ole muuta jumalaa kuin Allah ja että Muhammad on Allahin sanansaattaja. Tässä selitetään sen merkitykset sekä lää iläähä ill-Allah'n ehdot. Sen merkitys on, että lää iläähä lausutaan kieltäen kaikki, mitä palvotaan Allahin sijaan, ja ill-Allah lausutaan vahvistaen, että palvonta on vain ja ainoastaan Allahille - jolla ei ole vertaisia. Ja mitä tulee lää iläähä ill-Allah'n ehtoihin, ne ovat: tieto, joka kumoaa tietämättömyyden, varmuus, joka kumoaa epävarmuuden, vilpittömyys, joka kumoaa vertaisten asettamisen Allahin rinnalle (shirkin), totuudenmukaisuus, joka kumoaa valheellisuuden,

[1] "Majmuʿal-fataawa wa-maqaalaat mutanawwiʿah" (kolmas osa, sivut 288–298).

rakkaus, joka kumoaa vihan, omistautuminen, joka kumoaa laiminlyömisen, hyväksyminen, joka kumoaa kieltämisen, ja epäusko kaikkeen, mitä palvotaan Allahin sijaan tai vertaisena. Nämä on koottu kahteen (runon) säkeeseen:

Tieto, varmuus, vilpittömyys ja totuudenmukaisuus ✻ rakkauden kanssa, ja antautuminen, ja sen (uskontunnustuksen) hyväksyminen. Ja on lisätty kahdeksas, joka on epäuskosi ✻ kaikkia muita palvottuja (paitsi Allahia) kohtaan, joita totisesti palvotaan.

Tämän lisäksi selkeytämme uskontunnustuksen (osan): "- - että Muhammad on Allahin sanansaattaja." Se vaatii sen, että (1) vahvistat totuudeksi sen, mitä hän (ﷺ) on ilmoittanut, (2) tottelet häntä niissä asioissa, joita hän on käskenyt, (3) pysyt kaukana siitä, mitä hän on kieltänyt, (4) etkä palvo Allahia paitsi, miten Allah - Täydellinen ja Majesteettinen - ja Hänen sanansaattajansa ﷺ ovat laillistaneet. Seuraavaksi oppilaalle selkeytetään loput islamin viidestä pilarista, ja ne ovat: (2) rukous, (3) almuvero, (4) ramadanin (kuukauden) paasto, (5) pyhiinvaellus Allahin pyhään taloon (eli Kaabaan) hänelle, joka kykenee ottamaan sen tien (fyysisesti ja taloudellisesti).

Kolmas oppitunti: Uskon pilarit

Uskon pilareita on kuusi, ja ne ovat: (1) usko

Allahiin, (2) Hänen enkeleihinsä, (3) Hänen kirjoihinsa, (4) Hänen sanansaattajiinsa, (5) viimeiseen päivään, ja (6) usko Allahin - Korkeimman - säätämään kohtaloon, ja sen hyvään ja pahaan.

Neljäs oppitunti: Tawhiidin ja shirkin tyypit

Tawhiidin kategorioita on kolme, ja ne ovat:

1. Tawhid ar-rububiyyah
2. Tawhid al-uluhiyyah
3. Tawhid al-asma' was-sifat

1. Tawhid ar-rububiyyah on uskoa siihen, että Allah on kaiken Luoja, kaiken Hallitsija ja Ylläpitäjä, eikä Hänellä ole kumppaneita näissä (asemissaan).

2. Tawhid al-uluhiyyah on uskoa siihen, että Allah - Täydellinen - ainoastaan ansaitsee palvontaa, eikä Hänellä ole vertaista tässä (asemassa). Ja tämä on Lää iläähä ill-Allaah'n merkitys, sillä totisesti, se tarkoittaa sitä, että kukaan muu ei ansaitse tulla palvotuksi kuin Allah. Täten kaikki palvonnanteot, rukouksesta paastoon ja muihin, on pakollista suorittaa vilpittömästi vain Allahille. Ei ole sallittua osoittaa edes osaa palvonnasta muille kuin Hänelle.

3. Tawhid al-asma' was-sifat on uskoa siihen, että kaikki, mitä Jalo Koraani ja autenttiset hadithit ovat ilmoittaneet Allahin nimistä ja

ominaisuuksista, vahvistetaan kuuluvan vain Allahille. Tämä tehdään tavalla, joka on sopivaa Hänelle - Täydelliselle - ilman merkityksen muuttamista (tähriif), hylkäämistä (ta'tiil), kuvailemista (täkjiif) ja (luotuihin) vertailemista (tämthiil), toimien Allahin - Täydellisen - lausunnon mukaisesti:

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝٤﴾

Sano: Hän - Allah - on yksi. (1)

Allah on täydellinen ja muista riippumaton (ja kaikki ovat riippuvaisia Hänestä). (2)

Hän ei ole synnyttänyt eikä häntä ole synnytetty.(3)

"Eikä ole ketään Hänen vertaistaan"

[Al-Ikhlas:1-4] Allah on myös sanonut:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ﴾

...Ei ole mitään Hänen kaltaistaan, ja Hän on Kaikkikuuleva, Kaikkinäkevä. [as-Shuura: 11] Jotkut tiedon ihmiset ovat jakaneet tawhiidin kahteen kategoriaan luokitellen tawhid al-asma' was-sifatin tawhid ar-rububiyyah'n alle. Ja tämä ei ole ristiriitaista, sillä tavoiteltu merkitys on selkeä (ja sama) molemmissa luokittelutavoissa.

Shirk jakautuu kolmeen tyyppiin:

1. Suuri shirk
2. Pieni shirk
3. Piilossa oleva shirk

Suuri shirk aiheuttaa teon mitätöimisen ja ikuisuuden asinpaikan tulessa hänelle, joka kuolee shirkin tilassa. Kuten Allah - Korkein - sanoi:

﴿...وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾

"Ja jos he olisivat asettaneet vertaisia Allahin rinnalle, niin totisesti arvotonta olisi ollut se, mitä heillä oli tapana tehdä." [Al-An'aam: 88] Ja Hän - Täydellinen - sanoi:

﴿مَا كَانَ لِلۡمُشۡرِكِينَ أَن يَعۡمُرُواْ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلۡكُفۡرِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ وَفِي ٱلنَّارِ هُمۡ خَٰلِدُونَ ١٧﴾

Ei ole (sopivaa eikä hyödyksi) niille, jotka asettavat vertaisia Allahin rinnalle (mushrikuun) ylläpitää Allahin rukouspaikkoja, kun he ovat todistajia itseään vastaan heidän epäuskostaan. Sellaisten teot ovat arvottomia, ja tulessa he tulevat asumaan ikuisesti. [At-Tawba: 17] Kuka ikinä kuolee siinä tilassa, ei tule saamaan anteeksiantoa, ja paratiisi tullaan kieltämään häneltä. Kuten Allah sanoi:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ...﴾

"Totisesti, Allah ei anna anteeksi, että Hänen rinnalleen asetetaan vertaisia, mutta Hän antaa anteeksi kenelle Hän tahtoo sen, mikä on

vähemmän kuin se...” [An-Nisa:48], Ja Hän - Täydellinen - sanoi:

﴿...إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ ٱلۡجَنَّةَ وَمَأۡوَىٰهُ ٱلنَّارُۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ﴾

“Totisesti, Allah on kieltänyt paratiisin häneltä, joka asettaa vertaisia Allahin rinnalle. Ja hänen (joka asettaa vertaisia Allahin rinnalle) asuinpaikkansa tulee olemaan tuli, ja väärintekijöille ei tule olemaan auttajia.”

[Al-Maa'idah: 72]

Suuren shirkin tyyppeihin kuuluu kuolleilta ja patsailta pyytäminen (dua), heiltä avun pyytäminen koettelemuksen aikana (al-istighaathah), heille valan tekeminen (an-nadhr), teurastaminen (adh-dhabh) ja muita tämän kaltaisia tekoja.

Pieni shirk on sitä, mitä on vahvistetusti kutsuttu shirkiksi Kirjan (Koraanin) tai sunnan teksteissä, mutta ei kuulu suuren shirkin tyyppeihin. Tähän kuuluu esimerkiksi komeilu (ar-riyaa’) joissakin teoissa, vannominen muun kuin Allahin kautta (al-halaf), ‘Mitä Allah tahtoo, ja mitä (joku) henkilö tahtoo’ -sanominen, ja muut sen kaltaiset teot. Tämä johtuu profeetan ﷺ lausunnosta:

«أَخْوَفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشِّرْكَ الْأَصْغَرَ» فَسُئِلَ عَنْهُ، فَقَالَ: «الرِّيَاءُ».

“Asia, mitä pelkään teille eniten, on pieni shirk.”

Sitten häneltä kysyttiin siitä, ja hän kertoi sen olevan komeilua (ar-riyaa').[1] Tämän (hadithin) raportoi imaami Ahmad, at-Tabaraani ja al-Bayhaqi Mahmuud ibn Labiid al-Ansaarilta - Allah olkoon tyytyväinen häneen - hyvällä (jayyid) kertomaketjulla. Ja at-Tabaraani on raportoinut sen (muillakin) hyvillä kertomaketjuilla Mahmuud ibn Labiidilta, joka raportoi Raafi' ibn Khadiijilta, joka raportoi tämän profeetalta ﷺ.

Ja profeetta ﷺ sanoi:

«مَنْ حَلَفَ بِشَيْءٍ دُونَ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ».

"Kuka ikinä vannoo jonkin muun kuin Allahin kautta, on totisesti suorittanut shirkiä."[2] Tämän raportoi imaami Ahmad (47/1) autenttisella (sahih) kertomaketjulla 'Umar bin al-Khattaabilta - Allah olkoon tyytyväinen häneen. Myös Abu Dawud ja at-Tirmithi raportoivat sen autenttisella (sahih) kertojaketjulla Ibn 'Umarin - Allah olkoon tyytyväinen heihin - hadithissa, että profeetta ﷺ sanoi:

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ».

"Kuka ikinä vannoo muun kuin Allahin kautta,

[1] Ahmad (5/428), At-Tabarani (Al-Kabir, 4/338) ja Al-Bayhaqi (Shu'ab, 14/355). Majma' az-Zawa'idissa (1/121) sanotaan, että sen on raportoinut Ahmad ja sen kertojat ovat Sahihin kertojia.

[2] Ahmad (1/47).

on totisesti epäuskonut tai suorittanut shirkkiä."[1] Ja profeetta ﷺ sanoi:

«لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فُلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ».

"Älkää sanoko: '(Tapahtuu) mitä Allah tahtoo (maa shaa Allah) ja mitä henkilö tahtoo', vaan sanokaa: '(Tapahtuu) mitä Allah tahtoo (maa shaa Allah) ja toissijaisesti (thumma), mitä henkilö tahtoo.'"[2] Tämän raportoi Abu Dawud (4980) autenttisella (sahih) kertomaketjulla Huthaifah bin Al-Yamanilta - Allah olkoon tyytyväinen häneen.

Tämän tyypin (pienen shirkin) harjoittaminen ei tee henkilöstä uskotonta, eikä se aiheuta sitä, että hän joutuisi ikuisesti helvettiin, mutta hänellä on puutteellisuutta pakollisessa monoteismin harjoittamisessa.

Kolmas tyyppi on piilossa oleva shirk. Sen todisteena on profeetan ﷺ lausunto:

«أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ المَسِيحِ الدَّجَّالِ؟» قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «الشِّرْكُ الخَفِيُّ، يَقُومُ الرَّجُلُ فَيُصَلِّي فَيُزَيِّنُ صَلاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ الرَّجُلِ إِلَيْهِ».

"Enkö kertoisi teille, mitä pelkään teille enemmän kuin valemessiasta?" He (seuralaiset) sanoivat: "Tietenkin, oi Allahin sanansaattaja." Hän ﷺ sanoi: "Se on piilossa oleva (eli huomaamaton)

[1] Abu Dawud (3251) ja At-Tirmidhi (1535).
[2] Tämän raportoi Abu Dawud (4980) ja Ahmad (5/ 384).

shirk, joka on (esimerkiksi) sitä, että mies nousee rukoilemaan ja hän kaunistaa rukouksensa nähdessään (toisen) miehen katsovan häntä."[1] Tämän raportoi imaami Ahmad hänen Musnadissaan Abu Sa'id Al-Khudrilta - Allah olkoon tyytyväinen häneen.

On myös sallittua jakaa shirk vain kahteen tyyppiin:

suureen ja pieneen. Piilossa oleva shirk nimittäin sisältyy näihin molempiin. Suuressa shirkissä se esiintyy tekopyhyytenä, sillä tekopyhät piilottelevat valheellista uskoaan. He esittävät ulkoisesti uskovansa islamiin komeillakseen, sillä he pelkäävät itsensä puolestaan.

Pienessä shirkissä se esiintyy mm. komeiluna, kuten Muhammad bin Lubayd al-Ansarin edellä mainitussa hadithissa sekä Abu Sa'idin mainitussa hadithissa. Ja menestys tulee Allahilta.

Viides oppitunti: Al-Ihsaan (erinomaisuus)

Erinomaisuuden (al-ihsaanin) pilari on se, että palvot Allahia kuin näkisit Hänet, ja vaikka et näe Häntä, (tiedostat, että) Hän näkee sinut.

Kuudes oppitunti: Rukouksen ehdot

Rukouksen ehtoja on yhdeksän, ja ne ovat:

1. Islam (eli henkilön tulisi olla muslimi)
2. Selväjärkisyys

[1] Ibn Majah (4204) ja Ahmad (3/30).

3. Kypsyys tai oikean ja väärä erottelukyky
4. Rituaalisen epäpuhtauden tilan poistaminen
5. Epäpuhtauden poistaminen
6. Awran[1] peittäminen
7. Oikean ajan saapuminen
8. Rukoussuuntaan (qiblaan) kääntyminen
9. Aikomus

Seitsemäs oppitunti: Rukouksen pilarit

Rukouksen pilareitä on neljätoista:

1. Seisominen kyvyn mukaan
2. Avauksen ylistys (takbiirat-ul-ihraam)
3. Al-Faatihan resitoiminen
4. Kumartuminen (rukuu')
5. Kumarruksesta ylös suoristuminen
6. Seitsemän kehonosan[1] päälle maahankumartaminen (sujuud)
7. Siitä (istumaan) nouseminen
8. Istuminen kahden maahankumarruksen välissä
9. Tyyneys kaikkien tekojen aikana (antaen kaikille asennoille oman aikansa)
10. Järjestys pilareiden suorittamisessa
11. Viimeinen tashahhud
12. Istuminen sen aikana
13. Rukous profeetan ﷺ ylle
14. Kaksi rauhan tervehdystä (tasliimia)

Kahdeksas oppitunti: Rukouksen pakolliset osat

Rukouksen pakollisia osia on kahdeksan:

1. Kaikki ylistykset (takbiirit), paitsi avauksen ylistys (takbiirat-ul-ihraam).
2. “Sämi Allaahu limän hämidäh” - sanominen imaamille ja yksin rukoilevalle.
3. “Rabbänää wä läkäl-hämd” -sanominen kaikille.
4. “Subhäänä Rabbijäl-’Äthiim” -sanominen kumarruksessa (rukuu’ssa).
5. “Subhäänä Rabbijäl-’ä’lää” -sanominen maahankumarruksessa.
6. “Rabbighfir lii” -sanominen kerran kahden maahankumartamisen välissä.
7. Ensimmäisen tashahhudin lausuminen.
8. Sen (tashahhudin) aikana istuminen.

Yhdeksäs oppitunti: Tashahhudin selitys

Selkeyttääksemme tashahhudin, se on sitä, että henkilö sanoo:

Kaikki ylistykset, rukoukset ja hyvä kuuluu Allahille. Rauha olkoon ylläsi, oi Profeetta, sekä Allahin armo ja siunaukset. Rauha olkoon meidän yllämme sekä Allahin hurskaiden palvelijoiden yllä. Todistan, ettei ole muuta palvomisen arvoista Jumalaa kuin Allah ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja Sanansaattajansa.

Sitten hän lähettää rukoukset ja siunaukset profeetan ﷺ ylle sanoen: “Allahumma salli ’älää Muhämmäd wä ’älää ääli Muhammad (Oi Allah, lähetä kehut Muhammadin ja Muhammadin uskovaisen perheen ylle),

kämää salläjtä ’älää Ibraahiimä wa ’älää ääli Ibraahiim (kuten olet lähettänyt kehut Aabrahamin ja Aabrahamin perheen ylle).

Innäkä Hämiidun Mägiid (Totisesti, Sinä olet ylistyksiä Ansaitseva, Ylistetyin).

Wa bäärik ’älää Muhammad wä ’älää ääli Muhämmad (Oi Allah, siunaa Muhammadia ja Muhammadin uskovaista perhettä),

kämää bääriktä ’älää Ibraahiimä wä ’älää ääli Ibraahiim (kuten siunasit Aabrahamia ja Aabrahamin perhettä).

Innäkä Hämiidun Mägiid (Totisesti, Sinä olet ylistyksiä Ansaitseva, Ylistetyin).”

Sitten hän pyytää Allahin turvaa viimeisessä rukousosiossa helvetin ja haudan rangaistusta vastaan sekä elämän, kuoleman ja valemessiaan koettelemuksia vastaan. Sen jälkeen hän voi tehdä haluamiaan (sunnan mukaisia) pyyntörukouksia, eteenkin seuraavia (sunnassa) raportoituja:

“Allahumma ä’innii ‘älää thikrikä wä shukrikä wä husni ‘ibäädätikä (Oi Allah, auta minua muistamaan Sinua, kiittämään Sinua ja suorittamaan palvontaa Sinulle hyvin),

Allahumma innii thalämtu näfsii thulmän käthiiran wä lää jaghfiru-th-thunuubä illää äntä, fäghfir lii maghfiratän min ‘indikä, wa-r-hämnii innäkä äntä-l-ghafuuru-r-rahiim (Oi Allah, olen tehnyt paljon vääryyttä itseäni kohtaan, eikä kukaan muu anna syntejä anteeksi kuin Sinä. Joten suo minulle anteeksiantoasi ja armahda minua. Totisesti, Sinä olet Anteeksiantavin, Armollisin).”

Ensimmäisessa tashahhudissa taas henkilö nousee ylös kolmanteen (rukousosioon) kahden uskontunnustuksen jälkeen keskipäivän (dhuhrin), iltapäivän (‘asrin), auringonlaskun (maghribin) sekä yön (’ishan) rukouksessa. Ja jos hän lähettää rukoukset profeetan ﷺ ylle, se on parempi, johtuen hadithien yleisestä merkityksestä koskien aihetta. Sitten hän nousee kolmanteen rukousosioon.

Kymmenes oppitunti: Rukouksen sunnat

Rukouksen (suositeltavat) sunnat ovat:

1. Avauksen pyyntörukous.

2. Oikean käden asettaminen vasemman käden päälle rintakehälle seisomisen aikana, ennen kumarrusta ja sen jälkeen.

3. Käsien nostaminen olkapäiden tai korvien tasolle pitäen sormia suorassa ja kiinni toisissaan ensimmäisessa takbiirissa, kumarrukseen menemisessa, siitä nousemisessa ja ensimmäisestä tashahhudista nousemisessa.

4. Ylistykset, joita on lausuttu enemmän kuin kerran kumarruksessa ja maahan- kumarruksessa.

5. “Rabbänää wä läkäl-hämd” -lausunnon jälkeen mainitut (vapaaehtoiset sunnan mukaiset) lausunnot, ja anteeksiannon pyytäminen enemmän kuin kerran kahden maahankumarruksen välissä.

6. Pään pitäminen samalla tasolla selän kanssa (sen jatkeena) kumarruksessa (rukuu’ssa).

7. Etäisyyden pitäminen kahden kehonosan (eli käsivarsien) ja kylkien välissä, sekä vatsan ja reisien välissä, sekä takareisien ja pohkeiden välissä maahankumarruksessa.

8. Käsivarsien nostaminen (irti maasta) maahankumarruksessa.

9. Rukoilija istuu vasemman jalkansa (jalkapohjan) päällä ja nostaa oikean kantapään pystyyn ensimmäisessä tashahhudissa ja kahden maahan-kumarruksen välissä.

10. At-tawarruk viimeisessä tashahhudissa neljän ja kolmen rukousosion pituisissa rukouksissa. Ja se on rukouspaikalla istumista pitäen vasenta jalkaa oikean jalan alla (tavalla, että se tulee oikean jalan polven ja jalkaterän välistä ulos rukoilijan oikealle puolelle) ja oikean jalan kantapään pystyyn nostaminen.

11. (Oikean) etusormen osoittaminen (rukoussuuntaan) ensimmäisessä ja toisessa tashahhudissa alkaen istumisesta tahahhudin

loppuun, liikuttaen sitä pyyntörukouksen aikana.

12. Rukousten ja siunausten lähettäminen Muhammadin (ﷺ), hänen (uskovaisen) perheensä, Ibrahiimin ja hänen (uskovaisen) perheensä ylle ensimmäisen tashahhudin aikana.

13. (Sunnan mukaisen) pyyntörukouksen lausuminen viimeisessä tashahhudissa.

14. (Koraanin) ääneen resitoiminen fajr-rukouksessa, perjantai-rukouksessa, kahdessa ‘iid-rukouksessa, sadetta pyytävässä rukouksessa sekä maghrib ja ‘isha -rukousten kahdessa ensimmäisessä rukousosiossa.

15. Hiljainen resitointi dhuhr-rukouksessa, ‘asr-rukouksessa sekä maghribin kolmannessa rukousosiossa ja ‘isha-rukouksen kahdessa viimeisessä rukousosiossa.

16. Mitä ikinä resitoidaan al-Faatihan lisäksi Koraanista.

Sen lisäksi hän huolehtii jäljellä olevista rukouksen sunnah-teoista, mainitsemiemme lisäksi. Niihin kuuluu ne (lausunnot), mitä rukoilija lisää “Rabbänää wä läkä-l-hämd” -lausunnon perään kumarruksesta nousemisen jälkeen. Tämä kuuluu imaamille, seuraajalle ja yksin rukoilevalle, sillä se on sunnah. Ja näihin kuuluu myös kahden käden asettaminen polvien päälle pitäen sormia auki kumarruksen aikana.

Yhdestoista oppitunti: Rukouksen mitätöijät

Rukouksen mitätöijiä on kahdeksan:

1. Tahallinen puhuminen muistaessa (että hän on rukouksessa) ja tiedostaessa (että hän puhuu rukouksessa), mutta unohtavaisuudesta ja tietämättömyydestä tehtynä henkilön rukous ei mitätöidy
2. Nauraminen
3. Syöminen
4. Juominen
5. Awran paljastaminen
6. Rukoussuunnasta liiallisesti pois kääntyminen
7. Liiallisesti ja peräkkäin suoritettujen tarpeettomien liikkeiden tekeminen.
8. Rituaalisen puhtauden poistuminen

Kahdestoista oppitunti: Rukouspesun (wudhun) ehdot

Rukouspesun ehtoja on kymmenen:

1. Islam (eli henkilön tulisi olla muslimi)
2. Selväjärkisyys
3. Kypsyys tai oikean ja väärä erottelukyky
4. Aikomus
5. Sen (aikomuksen) säilyttäminen (koko puhdistautumisen ajan), ettei sitä katkaista ennen puhdistautumisen loppuun suorittamista
6. Sen loppuminen[1], mikä on aiheuttanut

rukouspesun tarpeen

7. Etukäteen suoritettu intiimiosan vedellä huuhteleminen (istinjaa') tai pyyhkiminen (istijmar)

8. Puhtaan ja sallitun veden käyttö

9. Esteiden poistaminen, jotka estävät veden pääsyn iholle

10. Rukousajan alkaminen niille, joilla on jatkuva rituaalisen puhtauden tarve (jatkuvan vuodon ansiosta, jota ei pysty kontrolloimaan).

Kolmastoista oppitunti: Rukouspesun (wudhun) pakolliset osat

Rukouspesun pakollisia osia on kuusi:

1. Kasvojen peseminen, johon sisältyy suun ja nenän huuhtelu

2. Käsien peseminen, kyynärpäät mukaan lukien

3. Koko pään pyyhkiminen, korvat mukaan lukien

4. Jalkojen peseminen, nilkat mukaan lukien

5. Järjestys

6. Keskeytymättömyys On suositeltavaa pestä kasvot, kädet ja jalat kolme kertaa, samoin kuin huuhdella suu ja nenä. Vähintään kerran peseminen on kuitenkin pakollista. Pään pyyhkimisen toistaminen ei taas kuulu suositeltaviin tekoihin, kuten autenttiset hadithit osoittavat.

Neljästoista oppitunti: Rukouspesun (wudhun) mitätöijät

Rukouspesun mitätöijiä on kuusi:

1. Kaikki, mitä tulee ulos kahdesta intiimiosasta
2. Kaikki epäpuhtaat aineet, jotka tulevat ulos kehosta suurissa määrissä
3. Tajun menettäminen unen tai muun asian ansiosta
4. Intiimiosaan koskeminen paljaalla kädellä, ilman välissä olevaa estettä, olipa kyseessä sitten etu- tai takaintiimiosa
5. Kamelin lihan syöminen
6. Islamin jättäminen - Allah suojelkoon meitä ja muslimeita tuolta.

On tärkeää huomioida, että liittyen kuolleen pesemiseen, oikea mielipide on, että se ei mitätöi rukouspesun. Tämä on enemmistön tiedon väen lausunto, johtuen sen todisteen puutteesta. Jos pesijän käsi kuitenkin osuu kuolleen intiimiosaan ilman, että välissä on estettä, niin rukouspesusta tulee hänelle pakollista.

Hänen ei ole myöskään sallittua koskettaa kuolleen intiimiosaa paitsi, jos välissä on este. Sama pätee naisen koskemiseen - se ei mitätöi rukouspesua ollenkaan - olisi se sitten tehty halulla tai ilman halua. Tämä on autenttisempi mielipide oppineiden kahdesta mielipiteestä, niin kauan kuin häneltä ei tule mitään (vuotoa) ulos, sillä profeetta

ﷺ suuteli joitakin vaimojaan ennen rukoilemista, eikä hän suorittanut uutta rukouspesua.

Mitä tulee taas Allahin lausuntoihin suurah an-Nisaa'ssa ja al-Maaidassa:

﴿...أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ...﴾

"- - tai jos te olette olleet kosketuksissa naistenne kanssa - -" [an-Nisa: 43] [al-Maidah: 6] niin tällä viitataan yhdyntään autenttisemmalla mielipiteellä oppineiden kahdesta mielipiteestä. Tämä on myös Ibn Abbasin - Allah olkoon tyytyväinen häneen - mielipide sekä joukon edeltäjiä että myöhemmin tulleita oppineita. Ja menestys tulee Allahilta.

Viidestoista oppitunti: Jokaiselle muslimille määrätyt kaunistavat käytöstavat

Jokaiselle muslimille määrättyihin kaunistaviin käytöstapoihin kuuluu:

1. Rehellisyys
2. Luotettavuus
3. Siveys
4. Häveliäisyys
5. Rohkeus
6. Anteliaisuus
7. Sanan pitäminen
8. Pidättäytyminen poissa kaikesta, mitä Allah on kieltänyt
9. Hyvyys naapureita kohtaan

10. Tarpeessa olevien auttaminen kykyjen mukaan.

Sekä kaikki muut käytöstavat, jotka Koraani ja sunnah ovat laillistaneet.

Kuudestoista oppitunti: Islamilaisten etikettien omaksuminen

Omaksuttaviin islamilaisiin etiketteihin kuuluu:

1. Rauhalla tervehtiminen
2. Hymyileminen
3. Syöminen ja juominen oikealla kädellä
4. Allahin nimen lausuminen ennen niiden (syömisen ja juomisen) aloittamista
5. Allahin kiittäminen niiden (syömisen ja juomisen) jälkeen
6. Allahin kiittäminen aivastamisen jälkeen
7. Allahin armon pyytäminen aivastajalle, kun hän on kiittänyt Allahia
8. Sairaan luona vieraileminen
9. Hautajaisten seuraaminen osallistumalla hautausrukoukseen ja hautaamiseen
10. Islamin lain mukaisten käytöstapojen noudattaminen moskeijaan ja kotiin astuessa sekä niistä ulos lähtiessä, matkustaessa sekä vanhempien, sukulaisten, naapureiden, iäkkäiden ja nuorempien kohtelussa
11. (Vanhempien onnittelu lapsen) syntymän johdosta
12. Siunauksen pyynnön lausuminen avioliiton

yhteydessä (uudelle parille)

13. Tragedian kohdanneen lohduttaminen

14. Ja kaikki muut islamilaiset etiketit, mukaan lukien pukeutumis- ja riisuutumisetiketit sekä kenkien pukemisen etiketit.

Seitsemästoista oppitunti: Shirkistä ja erilaisista synneistä varoittaminen

Shirkistä ja erilaisista synneistä varoit-tamiseen kuuluu seitsemästä tuhoavasta synnistä (as-sab'u al-muubiqaat) varoittaminen, jotka ovat:

1. Allahin rinnalle vertaisten asettaminen (shirk)

2. Noituus ja taikuus (sihr)

3. Sielun tappaminen, jonka (hengen ottamisen) Allah on kieltänyt, paitsi laillisella syyllä

4. Koron ottaminen

5. Orvon omaisuuden kuluttaminen

6. Pakeneminen taistelupäivänä

7. Siveiden, viattomien, uskovaisten naisten syyttäminen (aviorikoksesta).

Suuriin synteihin kuuluu myös tottelemattomuus vanhempia kohtaan, sukulaissuhteiden katkaiseminen, valheellisen todistuksen antaminen, valheellisen valan tekeminen, naapurin vahingoittaminen, epäoikeudenmukaisuus ihmisten veren vuodattamisessa, omaisuuden ottamisessa, kunnian loukkaamisessa, päihteiden juominen (tai

käyttäminen), uhkapelaaminen, selän takana pahan puhuminen, huhujen levittäminen ja kaikki muut synnit, joita Allah ja Hänen sanansaattajansa ﷺ ovat kieltäneet.

Kahdeksastoista oppitunti: Kuolleen valmistaminen, hänen puolestaan rukoileminen ja hautaaminen

Kuolleen valmistelemisen, hänen puolestaan rukoilemisen ja hänen hautaamisensa yksityiskohdat ovat seuraavat:

Ensinnäkin: Sharia ohjaa rohkaisemaan kuolemaisillaan olevaa sanomaan: “Lää iläähä ill-Allah”, sillä profeetta ﷺ sanoi:

«لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

“Rohkaiskaa kuolemaisillaan olevia sanomaan: ‘Lää iläähä illAllah’”.[1] Tämän raportoi Muslim (917) hänen autenttisessa kokoelmassaan. Tässä hadithissa “al-mawtaa” tarkoittaa kuolemaisillaan olevia, joihin on ilmestynyt näkyviä merkkejä kuoleman lähestymisestä.

2. Jos hänen kuolemansa on vahvistettu, hänen silmänsä suljetaan ja hänen suunsa sidotaan kiinni, koska näin on mainittu sunnassa.

3. Kuollut muslimi on pestävä, paitsi marttyyri, joka on kuollut taistelukentällä, sillä häntä ei pestä,

[1] Tämän raportoi Muslim (916-917).

eikä hänen ylleen suoriteta (hautaus)rukousta. Sen sijaan hänet haudataan vaatteisiinsa, sillä profeetta ﷺ ei pessyt Uhud-taistelussa surmattuja, eikä hän suorittanut (hautaus)rukousta heidän ylleen.

Ensin hänen awransa peitetään, ja sitten kangasta nostetaan sen verran, että kädellä voidaan painaa hänen vatsaansa hellästi. Sitten henkilön, joka pesee ruumista, tulisi kietoa pala kangasta kätensä ympärille ja pestä ruumiin intiimialueet. Sen jälkeen hän suorittaa kuolleelle saman rukouspesun, joka tehdään rukoukselle. Sitten hän pesee hänen päänsä ja partansa vedellä ja sidr-lehdellä tai jollakin sen kaltaisella. Tämän jälkeen hän pesee (kuolleen) kehon oikean puolen ja sen jälkeen vasemman. Hän tekee tämän toisen ja kolmannen kerran. Joka kerta hän pyyhkii myös hänen vatsansa, ja mikäli intiimiosista tulee jotain ulos, se pestään pois ja alue tukitaan puuvillalla tai muulla sen kaltaisella. Jos se vuotaa edelleen, se voidaan tukkia lämpimällä savella tai muulla nykyajan lääketieteellisellä keinolla, kuten siteellä tai jollakin sen kaltaisella.

Jos puhtautta ei saavuteta (eli se rikkoutuu vuodon ansiosta jatkuvasti), hän toistaa rukouspesun (tarvittaessa jopa) kolme, viisi tai seitsemän kertaa. Tämän jälkeen vainaja kuivataan

liinalla, ja hänen vartalonsa taitoskohtiin ja niihin kohtiin, jotka maahankumartavat laitetaan hajuvettä. Jos hän laittaa hajuvettä koko kehoon, niin se on parempi. Ja hänen käärinliinansa suitsutetaan suitsukkeilla.

Jos vainajan viikset tai kynnet ovat pitkiä, niitä voi leikata. Jos tämä jätetään tekemättä, se ei kuitenkaan haittaa. Hänen hiuksiaan ei kammata, hänen häpykarvojaan ei ajeta, eikä ympärileikkausta suoriteta, koska näiden tekemiselle ei ole todisteita. Naisen hiukset letitetään kolmeen lettiin ja asetetaan hänen taakseen.

5. Kuolleen kääriminen

Suotavin tapa kääriä mies on kolmeen valkoiseen kankaanpalaan ilman yläosaa tai turbaania, kuten profeettalle ﷺ tehtiin. Hänet kääritään niihin kokonaan. Ei kuitenkaan ole haittaa kääriä häntä yläosaan, lannevaatteeseen ja (kokovartalon peittävään) kääreeseen (eli kolmeen kankaanpalaan).

Nainen kääritään viiteen kankaanpalaan: yläosaan, huiviin, lannevaatteeseen ja kahteen (kokovartalon peittävään) kankaanpalaan. Poikalapsi kääritään yhdestä kolmeen kankaaseen, ja tyttölapsi kääritään (yhteen) yläosaan ja kahteen kääreeseen.

Ja se, mikä on kuitenkin kaikille vähintään

pakollista on, että heidät peitetään yhteen vaatteeseen, joka peittää koko kuolleen. Jos kuollut oli kuitenkin ihram-tilassa (suorittamassa pientä tai suurta pyhiinvaellusta), hänet pestään vedellä ja sidr-lehdillä. Hänet kääritään hänen ollessaan iizaarissaan ja ridaa'ssaan tai muissa (ihram-tilan) vaatteissaan. Hänen päätään ei peitetä eikä hänen naamaansa, eikä häneen laiteta hajuvettä. Tämä on siksi, että tuomiopäivänä hänet tullaan ylösnostamaan talbiyyah-ylistyksiä lausuvana, kuten on raportoitu autenttisesti Allahin sanansaattajalta ﷺ (Sahih al-Bukhari 1851). Mikäli ihram-tilassa kuoleva on nainen, niin hänet kääritään kokonaan, kuten muut (kuolleet). Häneen ei laiteta kuitenkaan hajuvettä, eikä hänen kasvojaan peitetä kasvohuivilla, eikä käsiä hanskoilla. Sen sijaan hänen kasvonsa ja kätensä peitetään kankaalla, johon hänet kääritään, kuten mainitsimme edellä kuvaillessamme naisen käärimistä.

6. Ihmiset, joilla on ensisijaiset oikeudet pestä vainaja, rukoilla hänen puolestaan ja haudata hänet

Menehtyneen (miehen) testamentissa mainittu henkilö. Sitten hänen isänsä, sitten hänen isoisänsä, sitten hänen lähin miessukulaisensa, ja tämän jälkeen aina seuraavaksi lähin miessukulainen verisukulaisista - ja tämä koskee miehiä.

Naisen pesemisen taas on parempi suorittaa

hänen testamentissaan mainittu nainen, sitten hänen äitinsä, sitten hänen isoäitinsä ja sitten hänen lähin naissukulaisensa, ja tämän jälkeen aina seuraavaksi lähin sukulainen hänen naissukulaisistaan.

Naimisissa olevien on taas sallittua pestä toisensa, sillä (Abu Bakr) as-Siddiiqin vaimo pesi hänet, ja koska Ali pesi hänen vaimonsa Faatiman - Allah olkoon tyytyväinen heihin kaikkiin.

7. Kuolleen puolesta janaazah-rukouksen suorittamisen ohje

Rukoilija lausuu neljä takbiiria. Ensimmäisen jälkeen hän lukee al-Faatihan, ja jos hän lukee sen kanssa lyhyen suuran tai edes jakeen tai kaksi, niin se on hyvä. Tämä johtuu aihetta käsittelevästä autenttisesta hadithista, joka on raportoitu Ibn Abbasilta - Allah olkoon tyytyväinen häneen. Sitten hän tekee toisen takbiirin ja lähettää rukoukset profeetan ﷺ ylle, kuten hän tekee tashahhudissa. Sitten hän lausuu kolmannen takbiirin ja sanoo: “Allahummä-ghfir lihäjjinää wä mäjjitinää wä shäähidinää wa ghaaibinää wa saghiirinää wä käbiirinää wä thäkärinää wä unthäänää (Oi Allah, anna anteeksi elävillemme, kuolleillemme, paikallaolevillemme, poissaolevillemme, nuorillemme, vanhoillemme, miehillemme ja naisillemme).

Allaahummä män ähjäitähu minnää fä ähjihi ‘älä-l-islääm wä män täwäffäjtähu minnää fä täwäffähu ‘älä-l-iimään (Oi Allah, anna hänelle, jolle olet antanut elämän, elämä islamin tiellä, ja anna hänen, jonka sielun otat pois, olla uskossa).

Allaahummä-ghfir lähu wärhämhu wä ‘ääfihi wä-’fu ‘änhu wä äkrim nuzulähu wä wässi’ mudkhalähu waghsilhu bi-l-määi wäthhälji wä-l-bärädi (Oi Allah, anna anteeksi hänelle, armahda hänet, suojele häntä, suo hänelle anteeksiantoa, tee hänen laskeutumisensa määränpäästä kunniallinen, laajenna hänen sisäänkäyntiään ja pese hänet vedellä, lumella ja jäällä),

wä naqqihi minä-l-khataajää kämää junäqqa-th-thawbu-l-abjadu minä-d-dänäsi wä äbdilhu khäjran min däärihi wä ählän khäjran min ählihi (ja puhdista hänet synneistä, kuten valkoinen vaate puhdistetaan liasta. Vaihda hänen kotinsa parempaan kotiin ja hänen perheensä parempaan perheeseen).

wä ädkhilhu-l-jännätä wä a’idh-hu min ‘äthääbi-l-qabri wä ‘äthääbi-n-näär wäfsäh lähu fii qabrihi wä näwwir lähu fiihi (Päästä hänet paratiisiin, suojele häntä haudan rangaistukselta ja tulen rangaistukselta ja tee hänen hautansa tilavaksi ja valaise se hänelle).

Allaahummä lää tährimnää äjrahu wä lää tudillänää bä’dähu (Oi Allah, älä riistä meiltä

häneen liittyvää palkkiota[1], äläkä anna meidän harhautua hänen jälkeensä).” Sitten hän lausuu neljännen takbiirin ja yhden tasliimin (rauhantervehdyksen) oikealle puolelleen.

Jokaisen takbiirin yhteydessä on suositeltavaa, että hän nostaa hänen kätensä. Ja jos kuollut on nainen, silloin sanotaan: “Allaahummä-ghfir lähää (feminiini-muodossa edellä mainittu pyyntörukous) - -” sen loppuun saakka. Jos haudattavia on kaksi, silloin sanotaan: “Allaahummä-ghfir lähumää (kaksikossa) - -” sen loppuun saakka. Jos haudattavia on enemmän kuin kaksi, silloin sanotaan: “Allaahummä-ghfir lähum (monikossa) - -” sen loppuun saakka. Jos hän on lapsi, silloin anteeksiannon pyyntörukouksen sijaan sanotaan: “Allaahummä-j’älhu fartan wä thukhran li wäälidejhi wä shäfii’än mujääbän (Oi Allah, tee hänestä vanhemmilleen edellä kulkeva aarre ja hyväksytty puolestapuhuja).

Allaahummä thäqqil bihi mawääziinähumää wä a’thim bihi ujuurahumää wä älhiqhu bisaalihi säläfi-l-mu’miniin (Oi Allah, tee tällä heidän vaa’oistaan painavia, ja heidän palkkionsa mahtavaksi. Liitä hänet uskovaisten hurskaiden edeltäjien joukkoon).

Wä-j’älhu fii käfääläti ibraahiimä wä qihi bi-rahmätikä ‘äthääbä-l-jähiim (Ja laita hänet Ibrahimin hoivan alle, ja suojele häntä armollasi

helvetin rangaistusta vastaaan).”

Imaamin on sunnah seisoa miehen pään kohdalla (vaakasuorassa makaavaa kehoa vastapäätä) ja naisen keskikehon kohdalla. Miesvainaja on imaamin lähellä, kun vainajia on useampia, ja nainen laitetaan lähemmäs rukoussuuntaa. Jos mukana on lapsia, poikalapsi laitetaan naisen eteen, sitten (tulee) nainen ja sitten tyttölapsi. Poikalapsen pää on miehen pään kanssa rinnakkain ja naisen keskikehon tulisi olla miehen pään kohdalla. Ja näin laitetaan myös tyttölapsi - naisen pään viereen ja hänen keskivartalonsa on miehen pään kohdalla. Kaikki rukoilijat ovat imaamin takana, paitsi hän, joka ei löydä paikkaa hänen takaaltaan - hän voi seistä hänen oikealla puolellaan.

8. Kuolleen hautaamisen ohje

Haudan syvyyden on laillistettu olevan miehen keskivartaloon saakka (eli noin puolet miehen pituudesta) ja (on laillistettu), että siihen tehdään (seinämään kaiverrettu) lahd-kolo rukoussuunan suuntaan. Vainaja laitetaan kuoppaan oikean kylkensä päälle, hänen kääreensä solmu löysennetään. Sitä ei poisteta, vaan sen annetaan olla, eikä hänen naamaansa paljasteta - olisi vainaja mies tai nainen.

Sitten tiilet asetetaan sinne (tukemaan hänen selkäänsä) ja kolo laitetaan niillä umpeen, kunnes

se on vakaa ja suojaa häntä hiekasta. Jos tiiliä ei ole saatavilla, tämä tehdään muilla laatoilla, kivillä tai puulla, jotka suojaavat häntä hiekasta. Sitten se (hauta) täytetään hiekalla. Tuolloin on suositeltavaa sanoa: “Bismilläähi wä ‘älää milläti rasuuli-lläähi (Allahin nimeen, Allahin sanansaattajan uskonnossa)”. Haudan pintaa kohotetaan (jäljellä olevalla hiekalla) shibr-mitan verran ja pieniä kiviä laitetaan sen päälle, jos se on mahdollista. Haudan päälle ruiskutetaan vettä.

Hautausta seuraaville on laillistettu, että he seisovat haudan luona ja tekevät pyyntörukousta vainajan puolesta, sillä profeetalla ﷺ oli tapana seistä haudan luona kuolleen hautaamisen jälkeen ja sanoa:

«اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَاسْأَلُوا لَهُ التَّثْبِيتَ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ».

“Pyytäkää anteeksiantoa veljellenne ja kysykää hänelle (Allahilta) vakautta, sillä totisesti, nyt häneltä kysytään (haudan kysymyksiä)”.[1]

9. On tehty lailliseksi, että hän, joka ei rukoillut hänen puolestaan (hautausrukousta), rukoilee hautaamisen jälkeen

Tämä johtuu siitä, että profeetta ﷺ teki näin. Tämän on kuitenkin tapahduttava kuukauden sisällä. Jos kulunut aika on enemmän kuin sen, tätä rukousta ei ole laillista tehdä haudan (eli kuolleen)

[1] Abu Dawud (3221), Al-Hakim (3/399).

ylle, sillä ei olla raportoitu profeetalta ﷺ, että hän ﷺ olisi rukoillut haudan (eli kuolleen) ylle kuukauden kuluttua kuolleen hautaamisesta.

10. Kuolleen perheen ei ole sallittua valmistaa (tai tarjota) ruokaa ihmisille Kuolleen perheen ei ole sallittua valmistaa (tai tarjota) ruokaa ihmisille. Tämä johtuu Jariir bin Abdillaah al-Bajaliin - mahtavan seuralaisen, Allah olkoon tyytyväinen häneen - lausunnosta:

«كُنَّا نَعُدُّ الِاجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ وَصَنْعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ الدَّفْنِ مِنَ النِّيَاحَة».

"Meillä oli tapana pitää kuolleen perheen luona kokoontumista ja ruuan valmistamista hautaamisen jälkeen nijaahana (kiellettynä suremisen muotona)."[1] Tämän raportoi imaami Ahmad (2/204) hyvällä (hasan) kertomaketjulla.

Mitä tulee taas ruuan valmistamiseen heille (kuolleen perheelle), tai (sen tarjoamiseen) heidän (luonaan oleville) vieraille, niin tämä ei haittaa. Hänen sukulaisilleen ja naapureillen on laillistettu (suositeltavaksi), että he tekevät ruokaa heille. Tämä johtuu siitä, että kun profeetan ﷺ luokse saapui uutinen Ja'far bin Abi Taalibin kuolemasta, joka menehtyi Shaamissa, hän (ﷺ) käski hänen (ﷺ) perhettään tekemään Ja'farin perheelle ruokaa, ja hän sanoi:

[1] Ibn Majah (1612) ja Ahmad (2/ 204).

«إِنَّهُ أَتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ».

“Totisesti, heitä on kohdannut asia, joka vie heidän aikansa ja huomionsa.”[1]

Ei ole myöskään haittaa, että vainajan perhe kutsuu naapureitaan tai muita syömään (tätä ruokaa). Tällä ei myöskään ole rajoitettua aikaa, mitä tietäisimme shariasta.

11. Naisen ei ole sallittua viettää suruaikaa kuoleman johdosta enempää kuin kolme päivää, paitsi miehensä kuollessa

Hänen on surtava miehensä kuolemaa neljä kuukautta ja kymmenen päivää. Mutta jos hän on raskaana, niin hänen synnyttämiseensä saakka. Tämä on vahvistettu autenttisessa sunnassa profeetalta ﷺ koskien tätä aihetta.

Miehen taas ei ole sallittua viettää suruaikaa (al-ihdaadia) yhdenkään sukulaisensa kuoleman johdosta, eikä kenenkään muun.

12. Miehille on laillistettu haudoilla silloin tällöin vierailu, jotta hän tekisi pyyntörukouksia heidän puolestaan, pyytäisi heille armoa, muistaisi kuolemaa ja sen jälkeisiä tapahtumia.

Tämä johtuu profeetan ﷺ lausunnosta, jossa hän ﷺ sanoi:

«زُورُوا الْقُبُورَ، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمُ الْآخِرَةَ».

[1] Muslim, "Al-Jana'iz" (976); An-Nasa'i, "Al-Jana'iz" (2034); Abu Dawud, Al-Jana'iz (3234); Ibn Majah, "Ma Ja'a fi Al-Jana'iz" (1569); Ahmad (2/441).

“Vierailkaa haudoilla, sillä se muistuttaa teitä tuonpuoleisesta.”[1] Sahih Muslim.

Ja hänellä ﷺ oli tapana opettaa seuralaisiaan sanomaan vieraillessaan haudoilla:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ، يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُتَقَدِّمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ».

“Ässäläämu ‘älajkum ähläd-dijääri minä-l-mu’miniinä wä-l-muslimiinä, wä innää in shää Allaah bikum läähiquun, näs-älu-llaahä länää wä läkumu-l-’ääfiyäh, järhämullaahu-l-mutäqaddimiin minnää wä-l-mustä’khiriin (Rauha olkoon teidän yllänne - asuinpaikan asukkaiden joukossa olevien uskovaisten ja muslimien yllä. Me tulemme Allahin luvalla liittymään teidän joukkoonne. Pyydämme Allahilta meille ja teille suojaa. Allah armahtakoon edellä kävijöitä ja myöhemmin tulijoita).”[2]

Naisten taas ei ole sallittua vierailla haudoilla, sillä Allahin sanansaattaja ﷺ kirosi haudoilla vierailevat naiset. Tämä johtuu sen pelosta, että heidän vierailunsa olisi koettelemus ja johtaisi kärsivällisyyden vähäisyyteen. Samankaltaisesti heidän ei ole sallittua seurata hautajaisia haudalle, sillä sanansaattaja ﷺ kielsi tämän heiltä. Rukous kuolleen puolesta moskeijassa tai rukoushuoneessa on kuitenkin laillista kaikille -

[1] Ibn Majah (1569), Al-Albanin sahihiksi luokittelema.
[2] Tämän raportoi Muslim (975).

miehille sekä naisille.

Tämä oli viimeinen aihe, jonka kokoamisen Allah helpotti. Allahin rauha ja siunaukset olkoon profeettamme Muhammadin, hänen uskovaisen perheensä ja hänen seuralaistensa yllä.

❋❋❋

الفهرس

Tärkeitä opetuksia jokaiselle muslimille 2
Kirjailijan alkupuhe 2
Ensimmäinen oppitunti: Suurah al-Faatiha ja lyhyitä suuria 3
Toinen oppitunti: Islamin pilarit 3
Kolmas oppitunti: Uskon pilarit 4
Neljäs oppitunti: Tawhiidin ja shirkin tyypit 5
Viides oppitunti: Al-Ihsaan (erinomaisuus) 11
Kuudes oppitunti: Rukouksen ehdot 11
Seitsemäs oppitunti: Rukouksen pilarit 12
Kahdeksas oppitunti: Rukouksen pakolliset osat 13
Yhdeksäs oppitunti: Tashahhudin selitys 13
Kymmenes oppitunti: Rukouksen sunnat 15
Yhdestoista oppitunti: Rukouksen mitätöijät 18
Kahdestoista oppitunti: Rukouspesun (wudhun) ehdot 18
Kolmastoista oppitunti: Rukouspesun (wudhun) pakolliset osat 19
Neljästoista oppitunti: Rukouspesun (wudhun) mitätöijät 20
Viidestoista oppitunti: Jokaiselle muslimille määrätyt kaunistavat käytöstavat 21
Kuudestoista oppitunti: Islamilaisten etikettien omaksuminen 22
Seitsemästoista oppitunti: Shirkistä ja erilaisista synneistä varoittaminen 23
Kahdeksastoista oppitunti: Kuolleen valmistaminen, hänen puolestaan rukoileminen ja hautaaminen 24

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-679-8